
ZEMĚDĚLSKÁ PŮDOHOSPODÁRSKA ŠKOLA

Kč 15,–

9 květen
2006–7
69. ročník

OBSAH

(English summary see page no. 19)

Celostátní soutěž žáků zemědělských škol	2
Život seniorů	3
Europea Slovakia	4
Jak zlepšit výchovu a vzdělání	6
Pracovní seminář	7
Národní soustava kvalifikací	8
Informační servis	10
Mladí zemědělci „nakročili“ k udržitelnému rozvoji	11
Celostátní soutěž žáků zemědělských škol	12
Celostátní soutěž žáků zemědělských škol	13
O jízdy zručnosti je zájem	14
Studenti z Podbořan	15
Flora Olomouc a naše školy	15
Česká zemědělská akademie	16
František Bolech	17

Časopis pro zemědělské, lesnické, zahradnické,
potravinářské a rybářské vzdělávání

Časopis pre poľnohospodárske, lesnícke, záhradnícke,
potravinárske a rybárske vzdelávanie

CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽ ŽÁKŮ ZEMĚDĚLSKÝCH ŠKOL

v odborných teoretických a praktických dovednostech

Vyšší odborná škola a Střední zemědělská škola Benešov pořádala ve dnech 12. a 13. dubna 2007 – z pověření výkonné rady Asociace vzdělávacích zařízení pro rozvoj venkovského prostoru – 8. ročník soutěže žáků čtvrtých ročníků zemědělských škol studijního oboru Agropodnikání.

Do Benešova přijelo 29 soutěžících s pedagogickým doprovodem z 29 zemědělských škol.

Zúčastnily se školy: z Brandýsa nad Labem, Bruntálu, Březnice, Bystřice nad Pernštejnem, Čáslavi, Děčína-Libverdy, Horšovského Týnu, Hořic, Humpolce, Chebu, Chrudimi, Jindřichova Hradce, Kadaně, Klatov, Kostelce nad Orlicí, Lanškrounu, Olomouce, Opavy, Písku, Poděbrad, Rakovníku, Rožnova pod Radhoštěm, Starého Města, Stříbra, Šumperku, Tábora, Třebíče, Znojma a Žatce.

Absolutním vítězem soutěže se stal tábořský student Jiří Mácha

Soutěž se skládala z teoretické části – písemných testů a z části praktické – jízdy zručnosti traktorem, hospodářských výpočtů, poznávání zemědělské mechanizace, rostlin, semen, chorob, hnojiv, určování plemen hospodářských zvířat, předvádění zootechnických dovedností.

Celkový vítěz soutěže

1. místo Jiří Mácha, VOŠ a SZeŠ Tábor
2. místo Stanislav Doležal, SOŠ a SOU Znojmo
3. místo Jan Semer, MSSZe a VOŠ Opava

Jízda zručnosti

1. místo Zdeněk Rerych, ČZA Humpolec
2. místo Jiří Mácha, VOŠ a SZeŠ Tábor
3. místo David Vávra, SZe a PřŠ Rožnov pod Radhoštěm

Praktická část

1. místo Jiří Mácha, VOŠ a SZeŠ Tábor
2. místo Stanislav Doležal, SOŠ a SOU Znojmo
3. místo Jan Semer, MSSZe a VOŠ Opava

Teoretická část

1. místo Jan Semer, MSSZe a VOŠ Opava
2. místo Jiří Mácha, VOŠ a SZeŠ Tábor
3. místo Stanislav Doležal, SOŠ a SOU Znojmo

(Více o soutěži si přečtete na str. 13)

K ilustraci na obálce: Tagetes L., aksamitník (afrikán), Asteraceae – vybráno z publikace Allgemeines Deutsches Garten Magazin, 1807

ŽIVOT SENIORŮ

na Univerzitě třetího věku MZLU v Brně

Již jste někdy uvažovali o možnosti studia v době, kdy máte více času pro sebe, nebo v době, až odejdete na zasloužený odpočinek? Předkládáme vám následující článek jako námět pro současné i budoucí seniory, kteří jsou čtenáři Zemědělské školy. Vzdělávat se lze v každém věku – a pedagog může opět zasednout do školních lavic.

Univerzita třetího věku (U3V) patří k nejvýznamnějším aktivitám v oblasti zájmových programů celoživotního vzdělávání na Institutu celoživotního vzdělávání MZLU v Brně. V rámci ní je již ve čtvrtém studijním roce organizován cyklus přednášek a seminářů z různých oborů, a to zejména z oborů zemědělských, lesnických, dřevařských, ekonomických, zahradnických a životního prostředí.

V uplynulých letech realizoval Institut celoživotního vzdělávání, člen Asociace Univerzit třetího věku, dva projekty vztahující se k rozvoji infrastruktury U3V, v jejichž rámci došlo k vybudování a vybavení Internetové studovny pro seniory, dvou učeben a administrativního centra. Dalším nezbytným krokem vzhledem k rozvoji seniorského vzdělávání byla proto v r. 2006 inovace stávajících výukových programů a vytvoření studijních opor. Projekt Modernizace infrastruktury a rozšíření programů Univerzity třetího věku, získaný členstvím v Asociaci Univerzit třetího věku, k tomu přispěl nezastupitelnou měrou.

Cílem projektu bylo navázat na dosažené výsledky předchozích projektů a dále rozvíjet činnost U3V. Sledovány byly tyto dva globální cíle:

- Inovace stávajících výukových programů U3V
- Tvorba studijních opor

Z těchto dvou globálních cílů se pak odvíjely následující dílčí cíle:

- Zhodnotit stávající náplň programů U3V
- Definovat programy určené k inovaci
- Určit rozsah inovace
- Vytvořit návrh studijních opor U3V – skripta, CD apod.
- Realizovat inovaci programů
- Vytvořit studijní opory jednotlivých vzdělávacích programů

Splnění stanovených cílů

➤ Inovace stávajících výukových programů U3V

Stávající výukové programy Univerzity třetího věku spočívají v tříletém studiu, které je koncipováno jako soubor odborných přednášek na vybraná témata, jež korespondují s akreditovanými výukovými programy MZLU v Brně. Každý semestr obsahuje dva bloky přednášek, celkem jsou tedy v jednom akademickém roce pro posluchače připraveny čtyři bloky přednášek, přičemž každý blok je věnován jedné z fakult MZLU v Brně. Posluchači mohou během svého studia navštívit celkem 71 přednášek (24 přednášek v 1. ročníku, 25 ve 2. a 22 ve 3.).

Inovace stávajícího výukového programu se tedy zaměřila na tyto hlavní úkoly:

- předložit seznam současných témat,
- vybrat témata k inovaci,
- vytvořit nový seznam přednášek U3V s inovovanými tématy.

Inovace programu výuky Univerzity třetího věku spočívala konkrétně ve změnách v osobě přednášejícího a v inovovaných tématech jednotlivých přednášek. Z celkového počtu 71 přednášek došlo k 25 změnám, tudíž inovace dosáhla 35 %. Vzhledem ke konkrétnímu a kontrolovatelnému cíli, který spočíval v inovaci minimálně 20 % přednášek, lze tento výsledek považovat za úspěch.

Imatrikulace 1. ročníku

➤ Tvorba studijních opor

Tato část projektu byla řešena velmi pečlivě vzhledem k zájmu posluchačů o podklady k přednáškám. Svědčí o tom především jejich vysoká účast na přednáškách, která dosahuje průměrně kolem 85 %. V zimním semestru akademického roku 2006/2007 dosáhla dokonce jejich účast hranice 92 %. Studijní opory, které byly pořízeny z prostředků projektu Modernizace infrastruktury a rozšíření programů U3V, představují Studijní opory pro posluchače Univerzity třetího věku a skriptu Úvod do práce s PC.

Závěr

Ve vyspělých zemích se prodlužuje věk a stoupá počet občanů v seniorském věku. Univerzity chápou vzdělávací činnost jako kontinuální proces a nabízejí různé typy přednáškových cyklů a kurzů, jejichž smyslem je poskytovat vzdělání během celého života. Univerzity otevírají svoje prostředí co nejširší veřejnosti, popularizují nové vědecké

objevy a technologie a upozorňují na rizika a problémy rozvinutých společností a života na zemi.

Univerzita třetího věku na MZLU v Brně již získala za čtyři roky své existence nezastupitelné místo ve vzdělávání seniorů v České republice. Její význam spočívá nejen v poskytování informací o celé řadě vědních oborů na vysoce odborné úrovni, ale velkou roli zde hraje také společensko-sociální hledisko. Univerzita třetího věku umožňuje občanům seniorského věku prodloužit věk soběstačnosti, čímž se stává významnou součástí jejich života. Nese tak podíl na kvalitně a aktivně prožitém životě v postprodukčním věku.

Nové zájemce o studium na Univerzitě třetího věku, která v říjnu 2007 vstoupí již do pátého roku svého života, vítáme s otevřenou náručí.

Další informace www.icv.mendelu.cz

Bc. Soňa Novotná
Institút celoživotného vzdelávania MZLU v Brně

EUROPEA SLOVAKIA
Združenie vzdelávacích zariadení
pre pôdohospodárstvo a rozvoj vidieka

(Pokračovanie článku z minulého čísla k priebehu konania valného zhromaždenia Združenia)

Na valnom zhromaždení Združenia Europea Slovakia, konanom v Nitre dňa 22.–23. marca 2007, boli zvolené výkonné orgány združenia. Výkonná rada (15 členná) a Dozorná rada (3 členná) je volená zo zástupcov škôl a školských zariadení.

Vnútročné usporiadanie Združenia

Výkonné orgány združenia:

- Valné zhromaždenie (VZ)
- Výkonná rada (VR)
- Dozorná rada (DR)
- Regionálne rady (RR)

K riešeniu špecifických úloh a zaujímaniu stanovísk z oblasti odborného vzdelávania a prípravy, podľa potreby sa môžu zostavovať aj **odborné sekcie a pracovné skupiny**.

Sú zostavované z členov aj nečlenov Združenia k zabezpečeniu nevyhnutných úloh.

Výkonná rada združenia (VR)

Výkonná rada je štatutárnym a výkonným orgánom Združenia. Funkčné obdobie členov VR je štvorročné. Výkonná rada volí zo svojho streda predsedu, troch podpredsedov a menuje tajomníka Združenia. Predseda resp. podpredsedovia zvolávajú a koordinujú rokovanie Výkonnej rady.

Zloženie Výkonnej rady:

(Kľúčom pre zostavenie výkonnej rady je zastúpenie škôl podľa samosprávnych krajov.)

- 1) Bratislavský kraj: Mgr. Slavomír Zoch, PaedDr. Jozef Horák
- 2) Trnavský kraj: Ing. Ľudovít Škrabák, Ing. Mária Múdra
- 3) Nitriansky kraj: Ing. Jozef Cívik, CSc., Ing. Ján Solčiansky

Vystúpenie hostí

- 4) Trenčiansky kraj: Ing. Stanislav Paučin
- 5) B. Bystrický kraj: Ing. Rudolf Valovič, CSc., Ing. Pavel Fiľo
- 6) Žilinský kraj: Ing. Ľubomír Schwarc, Ing. Staroň
- 7) Prešovský kraj: Ing. Milan Tatarka, Ing. Daniel Soóš
- 8) Košický kraj: Ing. Ivan Švingal, Ing. Ružena Čarnogurská

Dozorná rada (DR)

Dozorná rada je kontrolným orgánom Združenia. Svoju činnosť vykonáva v zastúpení troch členov, ktorí sú volení na obdobie štyroch rokov. Členom Dozornej rady nesmie byť člen Výkonnej rady Združenia.

Zloženie Dozornej rady Združenia:

- 1) Mgr. Katarína Havlíčková, ZŠZ Gustáva Čejku Malinovo
- 2) Ing. Ján Vorčák, SOUL Tvrdošín
- 3) Ing. Stanislav Kubíček, SPoŠ Holič

Regionálne rady (RR)

Regionálne rady sú volené členmi Združenia príslušného samosprávneho kraja. Regionálne rady sú maximálne trojčlenné, zastupujú záujmy členov Združenia v príslušnom kraji. Regionálnu radu koordinuje zvolený člen Výkonnej rady príslušného regiónu. Obhajujú programové ciele na úrovni územno-správnych celkov.

Výsledky volieb predsedu a podpredsedov Združenia

Predseda Združenia Europea Slovakia

ING. ĽUDOVÍT ŠKRABÁK, Stredná poľnohospodárska škola Trnava

Podpredseda pre zahraničné vzťahy

ING. MÁRIA MÚDRA, Združená stredná škola poľnohospodárska Rakovce

Podpredseda pre legislatívne a právne vzťahy

ING. JOZEF CÍBIK, CSc., Stredná poľnohospodárska a veterinárna škola Nitra

Podpredseda pre odborné vzdelávanie a prípravu

ING. RUDOLF VALOVIČ, CSc., Stredná lesnícka škola Banská Štiavnica

Tajomník Združenia Europea Slovakia

ING. ĽUDMILA KOVÁČIKOVÁ, Agroinštitút Nitra

Europea Slovakia – Združenie vzdelávacích zariadení pre pôdohospodárstvo a rozvoj vidieka je dobrovoľnou záujmovou, nepolitickou a neziskovou organizáciou fyzických osôb podieľajúcich sa na vzdelávaní stredných škôl, vzdelávacích zariadení a zariadení praktického vyučovania pôdohospodárskeho zamerania.

Môže združovať aj ďalšie fyzické a právnické osoby, zaoberajúce sa výchovou, vzdelávaním a praktickou prípravou mládeže, tiež vzdelávaním dospelých a poradenskou činnosťou.

Združenie bolo založené z dôvodu ochrany záujmov a presadzovania práv a oprávnených požiadaviek zoskupenej platformy s cieľom presadzovania kvalifikovaných zámerov, smerujúcich k podpore odborného vzdelávania v pôdohospodárstve a k zachovaniu trvalo udržateľného rozvoja vidieka a regiónov Slovenska.

Ing. Ľudmila Kováčiková
Agroinštitút Nitra

Valné zhromaždenie členov Združenia, ustanovujúca konferencia Europea Slovakia

JAK ZLEPŠIT VÝCHOVU A VZDĚLÁNÍ

studentů lesnických škol

Život kolem nás nám každodenně přináší řadu nových poznatků, seznamuje nás s novými a novými metodami práce, což se všechno musí projevovat i v počátcích formování osobností studentů lesnických – samozřejmě i nelesnických škol. Bohužel předmětové osnovy, různá vzdělávací curricula zatím za požadavky doby často pokulhávají a je nutná včasná náprava. Můj článek zaměřuji do jednoho z nutných budoucích oborů, který je zacílen do oblasti komunikace, komunikačních procesů a dále na oblast ochrany přírody a životního prostředí, kde jedním z nejdůležitějších atributů jsou lesy a následně celé lesní hospodářství.

Historické připomenutí

Oblast sledování komunikace, metody její realizace mezi účastníky jsou již starého data. Poslední výraznější snahy byly v dobách, kdy se mezi předměty objevoval název řízení pracovních procesů a jeho následné modifikace. Ovšem obsah byl zcela jiný a pro soudobou situaci naprosto nedostačující. Dnešní absolventi musí pružně dokázat reagovat ve svých odpovědích nejen na povinné zkoušení pedagogů, či zvědavé a často záluďné dotazy novinářů a medií, ale co opravdu musí, je každodenní vysvětlování, zodpovídání dotazů, uvádění vhodných příkladů atd. nejen mladé nové generaci, ale zejména širokým vrstvám obyvatelstva kolem nás.

Zde nastupuje jeden ze stěžejných úkolů, a to, jak znalostmi dobře vyzbrojení lesníci předají svoje zkušenosti širokých vrstvám obyvatel při rozhodování o ochraně a uchování diverzity přírody, o šetrném a ekologicky udržitelném využívání přírodních zdrojů.

Kde hledat pomoc?

Jedním z významných pomocníků při posílení tvorby předmětu zaměřeného na realizaci účinného vzdělávání v oblasti komunikačních projevů v oblasti ochrany přírody a životního prostředí člověka představuje Světový svaz pro ochranu přírody a přírodních zdrojů (IUCN – The World Conservation Union). Tento svaz sdružující přes 900 členů z 137 zemí světa se v jedné z šesti komisí označované jako CEC (Commission on Education and Communication) zabývá vzděláváním profesionálů, aktivistů i dobrovolníků, kteří pracují v mezinárodních či národních nevládních organizacích. Specialisté, kteří pracují v této komisi, jsou významnými odborníky v oblasti učení, změn chování

i řízení komunikace. Obdobné vzdělání by bylo žádoucí i v našich lesnických školách, aby jejich absolventi dokázali na svých profesionálních lesnických postech povzbuzovat a podporovat vhodné aktivity obyvatel v jejich regionech, vést je tak, aby převzali zodpovědnost nejen za profesionální lesnické, ale hlouběji i celospolečenské jednání vzhledem k přírodě, lesům i celému přírodnímu životnímu prostředí. Právě celá tato profesně silná a výkonná skupina, působící napříč veškerými regiony, by v blízké budoucnosti mohla účinně zasahovat i do rozhodování o některých globálních problémech.

Aby bylo možné aktivně působit při plnění náročných úkolů, je třeba upravit vzdělání do požadované moderní podoby. Takže Faustmannův výškoměr, stejně jako Guldinovo pravidlo v dendrometrii – to vše patří do minulosti, na kterou musíme být pyšní, ale která nám k optimálnímu rozhodování o budoucnosti nepomůže.

„Nejdokonalejší řešení na světě je k ničemu, pokud se ti, kdo jsou zodpovědní za jeho uplatnění v praxi, necítí být pro řešení morálně zavázáni.“ (Allen Hickling)

Možností, jak zlepšit současné vzdělání i o komunikaci a její metody na lesnických školách, je několik. Vycházejí od speciálních fakult až do akreditaci nového učebního předmětu. Právě tato možnost se mně jeví v současnosti za nejvíce přínosnou. Tento předmět by měl ujednotit požadavky širších vrstev tak, aby došlo ke sjednocení mezi obyvateli různých věkových i profesních skupin. Ochránářům, stejně jako lesníkům či přírodovědcům je mnohem snazší mluvit mezi sebou, než s někým mimo svůj relativně malý okruh. Pro část obyvatel jsou tak jejich poznatky cizí a často je ani nepovažují za důležité. Jedná se o proces trvalého charakteru, kde je třeba náročného vysvětlování neboť řada obyvatel nemění svoje zkrácené názory okamžitě a je třeba zabránit frustraci těch, kteří i přes negování vědeckých faktů dokáží bojovat za dosažení potřebných cílů.

Závěrečné pojednání

Cílem tohoto článku není provádění rozboru, co učit a jaké metody používat, ale upozornit na to, že stále existuje konflikt v oblasti přírodních zdrojů. Že zdaleka ne všichni sdílejí správné představy o tom, jak by měl svět kolem nás vypadat.

A zde by měli pomoci i lesníci, kteří ale musí být obratní v komunikaci, musí být dobrými prostředníky mezi jednotlivými skupinami lidí. Vhodné vzdělání s trvalým rozšiřováním vědeckého obzoru je podmínkou, a to by měl splňovat optimálně laděný vzdělávací projekt v oblasti komunikační techniky u studentů lesnických škol.

Bez trvalé podpory obyvatelstva nelze dosáhnout konsensu v uskutečnění základních cílů – zapojení místních samospráv a jednotlivců do rozhodování o optimálním řešení v ochraně přírody a životního prostředí kolem nás. Čas pracuje proti nám.

Dr. Ing. Eugen Král, CSc.
VOŠL a SLŠ Trutnov

PRACOVNÍ SEMINÁŘ

o kvalifikaci pracovních sil

Ve dnech 27.–29. března 2007 proběhl v mezinárodním setkávacím centru Údolí Panny Marie (St. Marienthal – www.ibz-marienthal.de) v Německu pracovní seminář s názvem „Společný vývoj strategií pro trvalou evropskou spolupráci v oblasti kvalifikace pracovních sil na venkově“. Byl v pořadí 4. seminářem uspořádaným v rámci projektu financovaného z programu INTERREG III C s názvem „Rural Extension Network in Europe“ (ve zkratce R.E.N.E.) a hlavním organizátorem byl Svobodný stát Sasko.

Seminář byl pojat jako specifická platforma pro cílenou výměnu informací a zkušeností mezi pracovníky, působícími v oblasti vzdělávání a poradenství na venkově. Zúčastnilo se jej přibližně 50 odborníků především z „nových“ členských zemí EU, a to z České republiky, Polska, Slovenska, Maďarska a samozřejmě zástupci z pořadatelské země – Německa.

I samotné místo konání workshopu jakoby symbolizovalo důležitost mezinárodní spolupráce – cisterciácký klášter v St. Marienthal leží přímo na řece Nise, která tvoří přirozenou hranici s Polskem – a do České republiky to je vzdušnou čarou asi 20 km...

Program semináře

První třetina pracovního setkání byla věnována referátům, které si předem připravili oslovení delegáti. K nejzajímavějším příspěvkům patřil referát týkající se připravovaného evropského kvalifikačního rámce v podání SONJA BRUNNER ze Senatskanzlei Berlin. Budovaný rámec by měl vytvořit jakousi evropskou vzdělávací „šablonu“ pro národní vzdělávací systémy jednotlivých členských zemí EU a tím umožnit v budoucnu evropským zaměstnavatelům snadnou orientaci při zaměstnávání pracovníků z jiných

států EU. Stručně řečeno: například podnikatel, působící v pekárenském odvětví ve Francii, bude už předem znát pracovní dovednosti a znalosti dělníka z Maďarska, kterého bud chtít zaměstnat.

O konkrétních příkladech vzájemné přeshraniční (mezinárodní) spolupráce v oblasti organizování studijních pobytů a pobytů za účelem praxe hovořili zástupci škol z Polska (MARIA BUNZLER z Jelení Gory), Maďarska (CSABA DÖMÖTÖR ze Szekszárdu), České republiky (JAN URBÁNEK z Frýdlantu) a z Německa (STEFAN KÜHNE z VŠ Zittau/Görlitz). Ve všech příspěvcích zaznělo, že praktické zkušenosti získané studenty v zahraničí, jsou neocenitelné pro jejich další profesní, ale i osobnostní vývoj.

Ve druhé třetině připraveného programu byla nabídnuta účastníkům možnost zúčastnit se exkurse do třech zajímavých organizací v blízkém okolí.

Družstvo Agrofarm Herwigsdorf (Niederhofstrasse 23a, 02708 Rosenbach, Ortsteil Herwigsdorf) obhospodařuje kolem 3000 ha zemědělské půdy, má přibližně 700 krav s průměrnou užitkovostí 10 000 kg mléka /1 ks/l rok a chová asi 600 prasnic pro produkci selat. Ročně přijímají na praxi průměrně 9 učňů. Prohlédli jsme si výrobu bioplynu, kterou uvedli do provozu na jaře 2006. Veškeré vstupní látky (kukuřično-travní siláž, kejda) potřebné pro provoz bioplynové stanice se dvěma fermentery si dodávají z vlastních zdrojů. Životnost stanice je plánována na 20 let, investice vložené do výstavby by se měly za 5–6 let vrátit.

Vzdělávací centrum zemědělského sdružení (Ausbildungsstätte) v Rosenhainu (Blumenstrasse 6, 02708 Löbau) se rozkládá na 2 hektarech, má 500 m² skleníkových ploch a několik set metrů zastřešených cvičebních ploch. Při praktické výuce úzce spolupracují se sousední agrární firmou,

kteřá má přibližně 1000 ha zemědělské půdy a živočišnou výrobu. V teoretické výuce spolupracují se státní školou v Löbau. Důležitou úlohu při výchově žáků zde hrají rovněž sociální pedagogové. Vzdělávací kapacita je přibližně pro 140 žáků, a to v oborech (profesích) zemědělec, zootechnik a zahradník-krajinář. Jsou to mladí lidé, kteří nenašli volné učební vzdělávací místo v klasickém zemědělském podniku (v Sasku na jedno takovéto volné místo připadají 4 uchazeči), další byli tomuto vzdělávacímu centru zprostředkováni i přes úřad práce. Žáci se tu učí 3 roky – pokud si najdou jiný soukromý podnik pro svojí praxi, mohou výuku ukončit a přejít tam. Spolupracují na mezinárodních projektech se školami v Hejnicích, ve Frýdlantu a v Jelení Hoře.

Poslední zastávkou exkurse byl **soukromý statek**, který se mimo jiné orientuje na tzv. „zážitkovou turistiku“ – Betrib Leubner Neundorf (Burkersdorfer Str. 17, 02747 Grosshennersdorf, Ortsteil Neundorf). Majitel obhospodařuje asi 20 hektarů ploch a vedle statku provozuje camping. Návštěvníci mají neobvyklou možnost přenocovat na seně ve speciálně upravených půdních prostorách, je zde v provozu stylová restaurace a probíhají tu různé společenské a pro školy zemědělsko-poznávací akce. Také přijímají učně na odbornou praxi.

Na závěr semináře se pracovalo ve speciálně vytvořených skupinách a účastníci měli za úkol odpovědět na následující otázky:

Jaké faktory ovlivňují úspěch přeshraniční vzdělávací práce?

Mezi faktory ovlivňující úspěch byly např. uvedeny: existence spolehlivých partnerů a spolupracovníků; překonání jazykových bariér; zjednodušení administrace programů, odstranění byrokracie; dobrá informovanost o existujících programech; odpovědnost za vlastní práci; vyjasnění si vzájemných problematických bodů – stanovení přesných cílů,

kam chceme dospět při řešení konkrétních úkolů; pochopení národnostně-mentálních odlišností mezi jednotlivými zúčastněnými zeměmi; existence „tahounů“ a nezdolné nadšení iniciátorů v projektu, kteří přenesou své nadšení na ostatní zúčastněné...

Jaké požadavky existují ohledně obsahu, metodiky organizace a financování?

Mezi požadavky byly např. uvedeny: jasná specifikace uznatelných a neuznatelných finančních výdajů; aktualizace metodiky na základě praktických zkušeností – zpětná vazba; vytvoření jednotného postupu pro zpracování vzdělávacího projektu – vytvoření jakési mezinárodní šablony pro vytváření těchto projektů; vytváření vlastních finančních zdrojů a transparentní čerpání těchto zdrojů i zdrojů z dotačních titulů; vzdělávání má mít těsný vztah k trhu práce; vzdělávací metodiky mají mít nadnárodní charakter, ale zároveň musí být flexibilní a přizpůsobivé k požadavkům jednotlivých zemí...

Jaké možnosti a záměry nadregionální spolupráce existují v oblasti vzdělávání a poradenství?

Mezi možnostmi spolupráce byly např. uvedeny: vytváření společných studijních osnov; podpora nejnaděšších studentů; výuka jazyků s pomocí e-learningu; mezinárodní výměna žáků odborných škol ale i kvalifikovaného personálu; různé výměnné burzy (i s pomocí internetu); soutěže mezi různými profesemi...

V závěrečném hodnocení celé akce mimo jiné zaznělo, že obdobná setkávání odborníků je velkým přínosem pro všechny zúčastněné a že to je jedna z cest, jak prakticky naplnit požadavek „transferu vědomostí a znalostí“ v oblasti vzdělávání a poradenství mezi jednotlivými členskými státy EU.

-bačka-

NÁRODNÍ SOUSTAVA KVALIFIKACÍ

V současné době značně narůstá význam celoživotního učení. Jeho formy jsou stále rozmanitější a orientace v nich je stále složitější jak pro zaměstnavatele, tak pro občany. Jediným společným prvkem, který tuto orientaci umožňuje, jsou výsledky učení. S jejich pomocí lze srovnávat různé formy učení a vzdělávání. Pro zaměstnavatele jsou důležitou informací o tom, co zájemce o práci umí. Popis kvalifikací prostřednictvím výsledků učení by tak měl být jednou ze základních podmínek

pro to, aby lidem mohly být uznány jejich skutečné odborné znalosti a dovednosti nezávisle na způsobech, jak je získali.

V České republice vzniká Národní soustava kvalifikací (NSK), která přehledně popisuje jednotlivé kvalifikace tak, aby byly srozumitelné pro školy, zaměstnavatele i zájemce o další vzdělávání. NSK pomůže těm, kteří z nějakého důvodu nedokončili školu a chtěli by si doplnit vzdělání,

pomůže i všem těm, kteří sice něco vystudovali, ale poté pracovali v jiných oborech, mají řadu různých znalostí a dovedností, ale nemají o nich žádný doklad.

Cílem Národní soustavy kvalifikací (NSK) je vytvořit systémové prostředí, které bude podporovat:

- Srovnatelnost výsledků učení dosažených různými formami učení a vzdělávání, což umožní uznávání skutečných znalostí a dovedností nezávisle na formách učení a vzdělávání.
- Přenos požadavků světa práce do vzdělávání.
- Veřejnou informovanost o všech celostátně uznávaných kvalifikacích.
- Srovnatelnost kvalifikačních úrovní v ČR a v EU.

NSK je veřejně přístupný registr všech *úplných a dílčích* kvalifikací potvrzovaných, rozlišovaných a uznávaných na území České republiky. Vzniká v souladu se zákonem o uznávání výsledků dalšího vzdělávání a jejím cílem je uvést tento zákon v život.

Úplnou kvalifikací se rozumí způsobilost vykonávat určité povolání, případně více povolání s perspektivou, že se bude jednat o povolání obsažené, resp. obsažená v Národní soustavě povolání. Úplná kvalifikace lze získat:

- Přípravou v rámci počátečního vzdělávání, tj. úspěšným absolvováním oboru vzdělávání (SŠ, VOŠ, studijního programu VŠ).
- Získáním dílčích kvalifikací, které jsou podmnožinou příslušné úplné kvalifikace a dále složením zkoušky předepsané školským zákonem pro tuto úplnou kvalifikaci.
- Získáním dílčí kvalifikace nebo dílčích kvalifikací vedoucích k určitému povolání v kombinaci se základním stupněm vzdělání v některém oboru vzdělání.

Dílčí kvalifikací se rozumí způsobilost vykonávat určitou pracovní činnost nebo více pracovních činností, které ve svém celku umožňují určité profesní uplatnění. Jsou to určité úzké specializace, může se jednat i o jednu činnost, která je však uplatnitelná na trhu práce. Dílčí kvalifikace bude možné získat složením zkoušky podle hodnotícího standardu této dílčí kvalifikace.

Zatímco soustava úplných kvalifikací má již svůj předobraz v soustavě vzdělání a studijních programů, soustava dílčích kvalifikací bude zcela nový produkt. Měla by přinést transparentnost do nepřehledného množství různých osvědčení a certifikátů, které jsou v současnosti udělovány absolventům kurzů dalšího vzdělávání a měla by umožnit srovnatelnost těchto osvědčení, poskytující zaměstnavatelům garantovanou informaci o obsahu příslušné kvalifikace.

Podrobné informace o projektu lze nalézt na webových stránkách www.nsk.nuov.cz

Druhá národní konference projektu Národní soustava kvalifikací

Ve středu 18. dubna 2007 se v konferenčních prostorách pražského hotelu STEP konala 2. národní konference projektu Národní soustava kvalifikací. Zúčastnili se jí představitelé ministerstva školství, ministerstva zemědělství a dalších ministerstev, zástupci krajských úřadů, středních i vysokých škol, sektorových rad, Hospodářské komory, Svazu průmyslu a dopravy, výzkumných ústavů, odborných institucí a jiných sociálních partnerů. Účastníci konference se v rámci 4 bloků přednášek seznámili s průběhem řešení a výstupy projektu NSK, implementací zákona 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání – zejména s připravovanými procesy souvisejícími s dalším vytvářením kvalifikační soustavy, s udělováním autorizací pro zkoušení i s vlastními zkouškami. Tento projekt je řízený MŠMT ČR s finanční podporou Evropského sociálního fondu. Hlavním řešitelem projektu je Národní ústav odborného vzdělávání. Společnost TREXIMA se podílí na řešitelských aktivitách v oblasti tvorby metodiky, komunikace se sociálními partnery a tvorby informačních systémů.

Po úvodním prvním bloku informovali manažeři projektu především o sektorových radách.

Sektorové rady jsou nezbytné pro získání komplexních a objektivních informací potřebných pro popis povolání a pozic na trhu práce. Pilotní model v ČR sektorové rady lesnictví potvrdil vyšší objektivitu a kvalitu výstupů získaných pomocí sektorových rad a možnost širšího záběru probíraných témat. Sektorové rady umožňují monitorování trhu práce v daném odvětví, identifikaci změn a potřeb sektoru z hlediska zaměstnavatelů a pracovních sil, podporu vzdělávání a rozvoj odborných kompetencí v odvětví, tvorbu prostředí pro rozvoj pracovní síly v sektoru (prosazování inovačních tendencí v obsahu kvalifikací a spolupráce se školskými a školicími zařízeními), servisní činnost k rozhodovacím procesům (poradenský orgán) pro orgány státní správy v oblasti dalšího vzdělávání. Členy rad tvoří zejména zástupci zaměstnavatelů, zástupci profesních sdružení, cechů a odborníků z daného sektoru, zástupce zaměstnanců – odborů, zástupce příslušného ministerstva – autorizujícího orgánu, zástupce škol a vzdělávacích institucí.

Ve třetím bloku konference vystoupili také někteří zástupci sektorových rad s vlastními zkušenostmi při vytváření a činnosti rad a jejich začleněním do NSK k tématu.

Procesem autorizace a uznávání se zabýval poslední blok příspěvků.

„Uznávání profesních kvalifikací v EU“

Dne 19. dubna 2007 se v Eurocentru Praha konal seminář z jarního cyklu pravidelných čtvrtěčních seminářů, tentokrát na téma „Uznávání profesních kvalifikací v EU“. Přednášející Mgr. Kateřina Honzíková, vedoucí oddělení pro záležitosti EU Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR seznámila účastníky se systémem uznávání odborných kvalifikací v rámci Evropské unie.

Profesní uznávání se zaměřuje na posouzení znalostí a schopností konkrétní osoby. Tyto znalosti a schopnosti sice mohou být doloženy dokladem o formální kvalifikaci (vzdělání a přípravě), ale také mohou být doloženy dokladem o faktickém výkonu dané činnosti nebo jiným dokladem. Výsledkem procesu profesního uznávání je rozhodnutí o tom, zda dotyčná osoba má dostatečné znalosti a schopnosti, aby mohla vykonávat konkrétní povolání nebo činnost.

Oblast uznávání odborných kvalifikací pro účely výkonu povolání nebyla do 1. května 2004 v České republice upravena. Zejména potřeba důsledné úpravy zásady volného pohybu osob v souladu s požadavky Evropského společenství s cílem volného uplatnění na pracovním trhu Evrop-

ského společenství vedla k přijetí **zákona č. 18/2004 Sb.**, o uznávání odborné kvalifikace. Problematika vzájemného uznávání odborných kvalifikací pro účely výkonu povolání, se v České republice týká zhruba 480 povolání a odborných činností, u nichž jsou právním předpisem upraveny podmínky přístupu k těmto povoláním a odborným činnostem a podmínky jejich výkonu. Jedná se o tzv. regulovaná povolání a regulované odborné činnosti.

Uznávání vysokoškolského vzdělávání je upraveno zákonem č. 111/1998 Sb., (zákon o vysokých školách). Provádějí ho veřejné vysoké školy, které poskytují obdobný akreditovaný studijní program, v určitých případech pak ministerstvo školství, ministerstvo obrany či ministerstvo vnitra. Uznávání základního, středního a vyššího odborného vzdělání upravuje zákon č. 561/2004 Sb., školský zákon a vyhláška MŠMT ČR č. 12/2005 Sb., o podmínkách uznání rovnocennosti a nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami. Provádějí ho krajské úřady (odborní školství) příslušné dle místa pobytu žadatele na území České republiky. Provádí ho i ministerstvo školství a ministerstvo vnitra.

Podrobné informace o uznávání odborných kvalifikací naleznete pro ČR na www.msmt.cz nebo www.mpo.cz (odbor živností). Pro členské státy EU na <http://europa.eu.int/comm/internalmarket/qualifications> nebo <http://europa.eu.int/youreurope>

Ing. Sylva Nováková
ÚZPI Praha

INFORMAČNÍ SERVIS

Zastoupení Evropské komise

Zemědělské příjmy vzrostly

V roce 2006 vzrostly v EU 27 zemědělské příjmy na pracovníka o 3,8 % po poklesu o 7,2 % v r. 2005. K tomuto nárůstu přispělo snížení pracnosti (−2,6 %) a růst zemědělských příjmů (+1,1 %). Samotný nárůst zemědělských příjmů v EU 27 byl přitom výsledkem téměř stabilního objemu zemědělské výroby v reálných cenách (+0,1 %), mírného poklesu vstupních nákladů (−0,3 %), slabého zvýšení odpisů (+0,1 %) a nárůstu reálné hodnoty od daní očištěných dotací (+0,8 %). Zemědělské příjmy na jednoho pracovníka byly v r. 2006 nad úrovní z r. 2005 v jednadvaceti členských státech. Největší nárůst byl zazna-

menán v Nizozemsku (+15,1 %), Polsku (+10,6 %) a Belgii (+9,2 %), naopak k největšímu poklesu došlo v Irsku (−13,3 %), Finsku (−7,8 %) a Estonsku (−5,2 %).

Kulinářská oslava 50. narozenin Evropy – internetové stránky národních receptů na 55 narozeninových moučníků ve všech jazycích EU

K příležitosti oslav vytvořilo německé ministerstvo zahraničí ve spolupráci s velvyslanectvími členských států mezinárodní internetové stránky. Na adrese www.eu50.eu najdou všichni zájemci dva recepty z každého členského státu. Díky podpoře německých spolkových sdružení cukrářů

a pekařů jsou evropské narozeninové moučníky k dostání po celém Německu do 25. května 2007.

Proti dopravním zácpám a poškozování životního prostředí

Evropská komise publikovala první výzvu k předkládání nabídek na vytvoření nových služeb nákladní dopravy na základě programu Marco Polo. Úspěšné projekty by měly pomoci proti dopravním zácpám na evropských silnicích a snížit zátěž, kterou nákladní doprava představuje pro životní prostředí, což jsou dva hlavní cíle dopravní politiky EU. Společnosti v celé Evropské unii i mimo ni jsou vyzývány k předkládání nabídek v tomto již druhém programu Marco Polo.

Politická dohoda o LIFE+

Po politické dohodě mezi Radou a Evropským parlamentem bude fungovat nový finanční nástroj pro ochranu životního prostředí LIFE+. Předpokládaný rozpočet LIFE+ činí na období 2007–2013 necelých 1,9 mld. eur (v cenách z roku 2004), což není daleko od částky, kterou původně

navrhovala Komise. 78 % rozpočtu je určeno na granty a z toho přinejmenším 50 % je rezervováno na výdaje spojené s částí programu zaměřenou na přírodu a biodiverzitu.

Přísady, enzymy a ochucovadla

Sladidla, barviva, konzervační látky, antioxidanty, emulgátory, želírovací látky, balicí plyny..., to všechno si přidáváme do jídla! Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin proto výrazně pozměnil nový legislativní návrh Evropské komise.

Většina z toho, co je přidáváno do našeho jídla, má zlepšit jeho kvalitu. Použití těchto produktů je regulováno více než deseti právními předpisy EU, z nichž některé jsou již staršího data. Proto je zapotřebí tuto legislativu zjednodušit a dát do souladu s posledními vědeckými poznatky pod dohledem Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA). Názory na to, jak by měl být tento legislativní arzenál modernizován, se však různí. Výbor pro životní prostředí odsouhlasil řadu dodatečných záruk, které by měly zvýšit transparentnost rozhodnutí a zlepšit ochranu spotřebitelů.

MLADÍ ZEMĚDĚLCI „NAKROČILI“ K UDRŽITELNÉMU ROZVOJI

V měsíci dubnu se uskutečnily dvě odborné soutěže pro žáky zemědělských škol studující obor Agropodnikání. Nejdříve proběhl první ročník nové soutěže pro tříletá družstva žáků. Zde si organizátoři dali za cíl „podnítit zájem budoucích zemědělců o ekologický přístup ke krajině a k dodržování správné zemědělské praxe“ (ZPŠ č. 5, roč. 69/2006-7, str. 13).

Hned v následujících dvou dnech se v Benešově sešli další soutěžící, aby si porovnali své znalosti a dovednosti na celostátní soutěži žáků zemědělských škol. Tato soutěž došla už do úspěšného 8. ročníku a podle odezvy zájem o ni neustále roste. Ohlasy na obě soutěže, které by se mohly dobře doplňovat, si můžete přečíst v několika článcích v tomto čísle. Popřejme tedy té „mladé“ i soutěži „veteránců“ věčné trvání. Vždyť jejich existence souvisí i s existencí a se zájmem o naše školy!

Dne 11. 4. 2007 se na Vyšší odborné škole a Střední zemědělské škole Tábor uskutečnil I. ročník soutěže žáků 3. roč. zemědělských škol oboru Agropodnikání, nazvaný **Ekologie v zemědělské praxi**. Budoucí zemědělstí odborníci ze 7 zemědělských škol ČR (Hořovice, Humpolec, Chrudim, Klatovy, Kostelec nad Orlicí, Písek, Znojmo) se utkali ve schopnostech řešit běžné problémy spojené s pěstováním rostlin a chovem zvířat s ohledem na stále narůstající problémy životního prostředí a s ohledem na krajinu. Hlavním cílem soutěže bylo poukázat na možnost ekologického přístupu k odborné problematice úseku zemědělství.

V době narůstajícího tlaku na dodržování řady předpisů a směrnic týkajících se ochrany krajiny, vody, půdy a dalších složek životního prostředí považujeme za nezbytné naučit žáky chápat přirozené vztahy mezi organismy a jejich prostředím. Měli by je respektovat a využívat za účelem sladění požadavku solidní produkce zemědělské výroby a co nejlepší kvality produktů při udržení stability i krásy krajiny a nenarušeného životního prostředí.

Cesta k zajištění tohoto stavu, který je důležitou součástí udržitelnosti rozvoje lidské společnosti, vede zcela určitě

přes výchovu mladých odborníků. O možnostech výchovy diskutovali učitelé z pedagogického doprovodu, zatímco žáci plnili soutěžní úkoly. Setkání bylo totiž i příležitostí k předání zkušeností tábořských pedagogů z řešení právě probíhajícího projektu. Projekt má název „Pilotní střední školy Klubu ekologické výchovy a příprava učitelů středních škol na výchovu k udržitelnému rozvoji“, je podporován ESF a vládou ČR a řeší jej celkem 12 různých středních škol z celé ČR. Vedoucí Klubu ekologické výchovy řídící projekt, RNDr. Dana Kvasničková, se setkání rovněž zúčastnila. *(Redakční poznámka: Klubu ekologické výchovy a projektům je věnováno několik článků v Zemědělské škole č. 7, roč. 69/2006-7.)* Význam akce podpořili svou účastí i zástupci města – místostarostka Mgr. Zuzana Pečmanová a vedoucí odboru životního prostředí Ing. Jan Fišer.

Pedagogové se shodli na názoru, že nejlepší cestou k naplnění zmíněných cílů je nenásilné začlenění problematiky ochrany životního prostředí do výuky co největšího počtu předmětů formujících profesní postoje žáků. I soutěžící

žáci se přiblížili poznání, že znalost ekologických principů zemědělské výroby pomáhá zajistit dostatečné množství kvalitních produktů rostlinné i živočišné výroby při splnění požadavku citlivého přístupu k životnímu prostředí a dodržování zákonných požadavků správné zemědělské praxe.

A výsledky soutěže? Výkony všech 3členných družstev byly velmi vyrovnané. První místo nakonec obsadili žáci ze SZeŠ Chrudim, druhí se umístili žáci z ČZA Humpolec a třetí byli soutěžící ze SOŠ Hořovice. Atmosféra soutěže byla příjemná a snad se líbil i doplňkový program, mezi který patřila prohlídka botanické zahrady a skleníků hostitelské školy a procházka zákoutími historického Tábora.

Věříme, že setkání se stalo základem soutěže, která bude pokračovat i v dalších letech, a že počet účastníků se zemědělských škol se bude zvyšovat spolu s přesvědčením o významu ekologického přístupu k problematice zemědělské praxe.

Ing. Milena Kaňková
VOŠ a SZeŠ Tábor

CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽ ŽÁKŮ ZEMĚDĚLSKÝCH ŠKOL

Jako účastník této soutěže bych se chtěl vyjádřit. Je to soutěž na jedničku a ptáte se proč?

Zde jsou důvody:

- je pouze pro střední zemědělské školy
- pouze obor agropodnikání
- pouze studenti IV. ročníku
- pouze odborné předměty
- téměř veškeré učivo probráno
- pořádající škola nesoutěží

- praktická i odborná část
- neformální výměna zkušeností
- každý rok na jiné „zemědělce“
- umožňuje setkání žáků a učitelů škol

Toto jsou některé příklady, proč si této soutěže cením. Díky Asociaci vzdělávacích zařízení pro rozvoj venkovského prostoru a jednotlivým „zemědělkách“ vždy měla soutěž vysokou úroveň. A nyní se můžeme těšit na další ročník do Tábora.

Ing. Pavel Sekera
SOŠs a SOU Kadaň

CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽ ŽÁKŮ ZEMĚDĚLSKÝCH ŠKOL

byla v letošním roce v Benešově

Tradice soutěžení žáků středních zemědělských škol studijního oboru agropodnikání byla započata ve Starém Městě v r. 1999. Tehdy se uskutečnil nulový zkušební ročník s menším počtem účastníků, ale dobrý ohlas „nastartoval“ novou významnou tradici. Následovaly rok po roce soutěže na školách v Táboře, Rožnově pod Radhoštěm, Opavě, Hořovicích, Rakovníku, Olomouci, Hořicích a v letošním roce v Benešově. Školy nejsou vybrány náhodně, ale podle nepsaných pravidel soutěž zajišťuje ta škola, jejíž žák zvítězil v předchozím ročníku. Je to vyznamenání i náročná práce, ale rok od roku získává soutěžení na popularitě a na setkání se těší doprovázející pedagogové – učitelé praxe a odborných předmětů. Velký zážitek je to i pro soutěžící – žáky 4. ročníků, ale ti se samozřejmě každý rok mění.

Malé představení školy

Zemědělské školství má v Benešově více než stoletou tradici. Současná Vyšší odborná škola a Střední zemědělská škola Benešov nabízí více oborů. Na VOŠ lze studovat zemědělské podnikání, na SZeŠ obory agropodnikání (zaměření Provoz a podnikání, Chov koní, Ekonomika, Potravinářská technologie) a zahradnictví (Tvorba a údržba zahrad), od příštího školního roku pak přírodovědné lyceum. *(Samostatný článek s podrobnějším představením školy naleznete v červeném čísle.)*

Zahájení soutěže

Soutěžení bylo slavnostně zahájeno ve školní posluchárně. Ředitelka školy PaedDr. Bc. Ivana Dobešová přivítala soutěžící žáky, jejich pedagogický doprovod a hosty a představila školu a své učitele – organizátory soutěže. K účastníkům promluvili i hosté – za město Benešov pozdravila přítomné paní Jirásková, za agrární komoru pan Kučera. Ten všechny soutěžící vyzval, aby se nepřestali ani po opuštění školy svému oboru věnovat a podporovat domácí potraviny. Záštitu nad soutěží přebírá každoročně Asociace vzdělávacích zařízení pro rozvoj venkovského prostoru. Představitel tohoto sdružení pan ředitel Kot ocenil přínos této jediné zemědělské masové soutěže a poděkoval všem školám, které se tomu s nadšením věnují. Je to dobrá zkušenost pro žáky, ale i pedagogy.

Hlavní organizátor soutěže Ing. Jiří Adam, učitel odborných předmětů na zdejší škole, podrobněji seznámil soutěžící žáky s organizací následujících dvou dnů, s úkoly, pravidly soutěže a se způsobem bodování.

Závěrem zazněla školní hymna a dvoudenní celostátní soutěž mohla začít.

První soutěžní den

V letošním roce se přihlásilo rekordních 29 škol. Po vylosování startovních čísel se žáci rozdělili na skupiny – o každou skupinu se staral jeden žák zdejší školy a vedl svou skupinku po jednotlivých pracovištích. První den byly na programu praktické úkoly, druhý den část teoretická. Praktická část soutěže se uskutečnila v areálu školy, jízda zručnosti traktorem s vlekem pak v atraktivním prostředí na parkovišti konopištského zámku.

Soutěžící měli za úkol poznávat osiva, plevele, hnojiva, kulturní rostliny, choroby a škůdce, provádět základní výpočty pro rostlinou výrobu. V chovatelské části určovali plemena, krmiva, vypočítávali přírůstky, předváděli správné zacházení se zvířaty. V ekonomice je čekala práce na počítači, vypracování tabulky a grafu teplot a srážek, výpočty odměňování, daně z příjmu, nákladů a majetku podniku. V mechanizaci pak dokazovali své znalosti v poznávání částí strojů, v jejich seřizování a v základních výpočtech.

V odpoledním volném čase soutěžící společně navštívili zámek Konopiště a prošli se parkem po naučné stezce.

Učitele – pedagogický doprovod – čekala celodenní odborná a poznávací exkurze. Večer byl čas pro příjemné společné posezení všech, sdělování dojmů i pro hru s kuželkami – té se „zmocnili“ žáci.

Pokračování soutěže a slavnostní závěr

Těžko mohl někdo vybrat krásnější počasí, než jaké provázelo všechny účastníky po oba dva dny. Hned od rána soutěž pokračovala teoretickou částí, a to odbornými testy z pěstování rostlin, chovu zvířat, z ekonomiky a mechanizace. Učitelé navštívili zámek Konopiště a s odborným výkladem si prošli zámecký park a naučnou stezku.

Slavností vyhlášení výsledků se uskutečnilo na nedalekém zámku Jemniště, který poskytl skutečně reprezentativní prostory této krásné události. Ocenění byli zaslouženě všichni soutěžící, velké poděkování patří i učitelům odborných předmětů za dobrou přípravu žáků. Novinkou letošního roku se stal putovní pohár, který, jak se můžete podrobněji seznámit s výsledky na str. 2, putoval do Tábora.

Hodnocení...

Jak byli spokojení soutěžící, jak byli spokojení učitelé, kteří své žáky doprovázeli? Soutěž byla dobře připravena a jednoznačně se dá říci, že u všech spokojenost převládla. Ne každému soutěžícímu se vše povedlo tak, jak by rád, ale každý se „v něčem našel“. Pro pedagoga také nebylo snadné vybrat všestranně odborně nejlepšího žáka. Někoho mohla odradit jízda zručnosti, někde přišla i nemoc, obavy žáka z tíhy reprezentanta školy. Ale v kolektivu nových kamarádů starosti soutěžících pominuly a nastoupilo uspokojení z překonání sama sebe a radost z nových přátelství. Přínosné bylo jistě i poznání jiné školy se stejným vyučovacím oborem, porovnání s vlastní školou, a to jak pro žáky, tak pro doprovod.

A doprovázející učitelé? Ti už se často znali z předchozích ročníků a dá se skoro říci, že už se na soutěž celý rok těšili. Vždyť to byla cenná příležitost sejít se s kolegy z celé republiky, moci si sdělit své zkušenosti, poradit si, získat nové postřehy. A zvláště když pořádající škola vytvoří tak příjemné a podnětné prostředí. I pro školu je to velká zkušenost a zároveň i propagace.

Tak na shledanou v příštím roce v Táboře!

akr

O JÍZDY ZRUČNOSTI JE ZÁJEM

Ve čtvrtek 12. 4. 2007 se uskutečnilo oblastní kolo 6. ročníku soutěže „Jízdy zručnosti traktorem“ pro žáky a dospělé. Oblastní kolo spolupořádali AGROTRANS Otice ve spolupráci se Střední školou automobilní, mechanizace a podnikání Krnov a Zemědělskou společností ROZHLED Úvalno. Výsledkovou část zajišťovaly pracovnice PROFI PRESS, s.r.o. a AGROWEBU.CZ.

Soutěže se zúčastnilo 23 žáků z osmi škol ČR a 3 žáci z polské Zemědělské školy v Prudniku. Soutěže dospělých se zúčastnilo celkem 7 řidičů.

Vítězem soutěže žáků se stal **Stanislav Stuchlík ze Střední školy zemědělské Přerov** před **Davidem Weinhauerem ze Střední zemědělské školy Lanškroun**, **Vojtěchem Herotem ze Střední školy zemědělské a lesnické Frýdek Místek** a **Vladimírem Čajníkem ze Střední zemědělské školy Lanškroun**. Všichni výše jmenovaní žáci postupují do finále jízd zručnosti, které se uskuteční v rámci „Dne zemědělce“ ve VOD Kámen dne 15. 5. 2007.

V soutěži dospělých obsadil 1. místo **Ing. Pavel Maj ze Střední školy automobilní, mechanizace a podnikání, Krnov**. Soutěž byla velmi dobře připravená a stává se tradicí v práci s žáky zemědělských škol. Hodnotné ceny a diplomy byly předány starostou obce Úvalno panem Ing. Vítězslavem Odložilíkem a předsedou ZS ROZHLED Úvalno panem Ing. Pavlem Žídkem.

Ing. Zdeněk Welna
SŠAMP Krnov

STUDENTI Z PODBOŘAN

vyhráli Středoškolský pohár

Obrovského úspěchu dosáhli studenti Střední odborné školy a Středního odborného učiliště z Podbořan na Středoškolském poháru ve fotbale, který se konal ve dnech 24.–26. 4. 2007 v Českém Dubu, Liberci a Jablonci nad Nisou. Vzorně reprezentovali Ústecký kraj a vyhráli v konkurenci vítězů všech krajských kol.

Turnaje se zúčastnilo 14 vítězů krajských kol poháru a tým pořadatele. Družstvo Podbořan bylo složeno ze studentů Fotbalové akademie, která vznikla při škole a FK Chmel Blšany. Účast v celonárodním finále si tým vybojoval v krajském kole v Ústí nad Labem. Ve skupině Podbořany nejprve podlehly Hlušicím 1 : 2, v dalších zápasech v základní skupině však už nezaváhaly a skupinu vyhrály. Postupně tak podbořanští hráči porazili Uničov 1 : 0, Český Dub 5 : 1 a Liberec 1 : 0. Ve finálové skupině nejprve studenti remizovali s Jabloncem 0 : 0, ve druhém utkání pak přehráli Jihlavu 1 : 0 a stali se vítězi celého turnaje. Kromě diplomů si do Podbořan odvezli také krásný pohár.

Tohoto obrovského úspěchu dosáhli po výborném výkonu celého družstva. Přehráli i několik fotbalových akademií

prvoligových družstev. Je to výborný příslib do budoucna a výsledek dlouhodobé vynikající spolupráce školy s FK Chmel Blšany.

Sportu a zájmové činnosti je na této škole věnována mimořádná pozornost. Činnost více než padesáti zájmových kroužků, v letošním roce podpořená v rámci projektu MŠMT ČR, přináší ovoce i v řadě dalších oblastí, jako je například prevence patologických jevů, výchova ke zdravému životnímu stylu a rozvíjení všech forem dovedností.

Ing. Jiří Drápal
ZŘ pro VMV SOŠ a SOU Podbořany

FLORA OLOMOUC A NAŠE ŠKOLY

Zájem o letošní jarní etapu největší české květinové výstavy Floru Olomouc, která skočila v neděli 22. dubna na olomouckém výstavišti, byl vysoký. Branami výstaviště prošlo během čtyř dnů trvání Flory přes 65 tisíc návštěvníků a zúčastnilo se jí na 400 domácích a zahraničních vystavovatelů a prodejců. Podle toho, co bylo zejména o víkendu slyšet u expozic i stánků, stoupá počet slovenských a polských zahrádkářů, kteří v posledních letech míří na olomouckou květinovou výstavu. Vždyť Flora patří mezi zahradnické výstavy s nejdelší tradicí – vůbec první se v olomouckých parcích konala v r. 1958.

V jednotlivých pavilonech i exteriérech výstaviště čekala na návštěvníky spousta zajímavých zážitků. Ten největší se nacházel zcela určitě v hlavním výstavním pavilonu A.

Tvůrci ústřední výstavní expozice pavilon proměnili v biblickou „Rajskou zahradu“, která byla i mottem letošní Flory. V ní dominoval 160letý „strom poznání“ – palma žumara, původem z jihovýchodní Asie, se stylizovaným květinovým hadem. Šest metrů vysoký exemplář pro výstavu zapůjčili zahradníci z kroměřížské Květné zahrady zapsané v seznamu památek UNESCO.

Květinová Flora byla tradičně spojena se soutěžími určitými vystavovateli a zúčastnily se jich – rovněž už tradičně – naše školy. Velkému obdivu zejména návštěvnic se těšila přehlídka exponátů tradiční floristické soutěže v květinové vazbě. Její účastníci sáhli letos po mimořádně atraktivním tématu – svatebních kyticích. Sváteční květinové aranžmá doplnily ukázky současné svatební módy, šperků, stolování

a také devítimetrový metrový americký lincoln, svatebně odekorovaná limuzína připravená pro novomanžele.

Z juniorů byla nejlepší Heda Pfeiferová ze Střední odborné školy zahradnické a SOU v Rajhradě, pracoviště Brno-Bohunice, 2. místo obsadila Renáta Špičková ze Střední školy odborné a speciální Klimkovice a 3. se umístil Vojtěch Lazecký rovněž z Klimkovic. V soutěži o nejlépe řešenou expozici získala 2. místo VOŠ zahradnická a Střed-

ní zahradnická škola Mělník, 3. místo Zahradnická fakulta MZLU Brno.

Na výstavišti se už připravují další akce, květnový Festival zdraví a pohybu (26. května) – a zejména na letní etapa květinové Flory. Ta se bude konat 16. až 19. srpna a jejím návštěvníkům by se už v plné nádheře měla představit i zrekonstruovaná a nově osázená dominanta Smetanových sadů – 710 metrů dlouhá hlavní alej.

Více informací www.flora-ol.cz

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ AKADEMIE

v Humpolci, střední škola

Letos uplyne již 120 let od založení zemědělské školy v Humpolci. Přes skromné počátky škola dokázala po dlouhá desetiletí plnit své základní poslání – poskytovat teoretické znalosti i praktické dovednosti v oblasti zemědělských činností rolníkům z širokého okolí. Její tradice sahá do r. 1887. Tehdy zemský výbor v Praze povolil svým výnosem zřídit v Humpolci zimní hospodářskou školu. Začátky však byly těžké. Škola v době svého vzniku neměla ani vlastní budovu – disponovala všeho všudy čtyřmi místnostmi, jež se nacházely v přízemí školy tkalcovské, v domě zvaném Koráb. Školu tehdy navštěvovalo 16 žáků. Základnou pro získávání praktických dovedností se měl stát areál školního statku, jenž škola zakoupila na Dusilově v r. 1897. Až do 50. let neměl statek žádné stálé zaměstnance a veškeré činnosti spjaté s pěstováním zemědělských plodin a chovem hospodářských zvířat vykonávali žáci sami.

Protože hlavní plodinou pěstovanou na Vysočině byl len, objevilo se lnářské zaměření brzy i v názvu školy. V průběhu let se charakter i délka studia proměňovaly, avšak původní zaměření na pěstování lnu si škola udržela až do 40. let. Tehdy se koncepce studia začala měnit a škola od té doby poskytovala především všeobecné vzdělání v oboru pěstivatelství i chovu hospodářských zvířat. Prestiž školy se ještě zvýšila v 60. letech, když prvního dne měsíce září 1960 nastoupili do 1. ročníku zemědělské technické školy studenti, jejichž čtyřleté studium mělo být zakončeno maturitní zkouškou. V té době se škola potýkala s velkým zájmem nových uchazečů a ne všichni mohli být na základě svých znalostí ke studiu přijati.

Dnes už význam školy daleko přesáhl hranice kraje Vysočina. V 90. letech došlo k reorganizaci studijního plánu školy tak, aby odpovídal novým společenským potřebám

a studentům poskytl možnost volby oboru, o který mají skutečně zájem. Prvním krokem bylo v souvislosti se vzrůstajícím zájmem o alternativní způsoby hospodaření otevření oboru Ekologické zemědělství, následovalo Ekologické potravinářství, k nimž v závěru desetiletí přibyl ještě další obor – Chov koní, jezdeckví a ekoslužby.

V současné době škola nabízí možnost získat téměř všechny úrovně vzdělání v daném oboru, počínaje tříletým studijním oborem, přes čtyřleté studium zakončené maturitní zkouškou a tříletým bakalářským studiem konče. K těmto oborům letos nově přibyl Přírodovědné lyceum a v nabídce se nachází i zcela nový obor Biotechnologie. V r. 2004 došlo ke sloučení čtyř samostatných pracovišť v jeden právní subjekt – jednalo se o Střední zemědělskou školu a Střední odborné učiliště technické v Humpolci, dále o Střední zemědělskou školu v Havlíčkově Brodě a o Integrovanou střední školu ve Světlé nad Sázavou. Humpolec se stal centrem zemědělského vzdělávání na Vysočině, ale možnosti studia, které škola v současné době nabízí, přitahují zájem studentů z celé České republiky.

Oslava 120. výročí se uskuteční v pátek 22. 6. 2007.

Mgr. Iveta Hrazdírová
ČZA Humpolec

FRANTIŠEK BOLECH

„...Profesor Bolech vynikl jako znamenitý kulturní technik, který má nemalé zásluhy, že v Čechách smysl pro meliorace, hlavně zvelebení luk je tak všeobecný a zájem nemalý. Uvažme, že již od r. 1884 je ředitelem a správcem ambulatorních kursů lukařských, pořádaných každoročně o prázdninách na 1 až 2 i 3 místech vždy v jiném kraji Čech....“

E. Reich, 1912

„Kulturní technika“ v té době zahrnovala „všechny práce technické v zájmu kultury půdy prováděné, v užším smyslu pak hospodářskou meliorací, pokud se zabývá odvodněním a povodněním pozemků, úpravou menších toků, zakládáním nádrží pro účely povodňovací, opatrování vody pro menší osady, stavbou cest a mostů hospodářství potřebných atd. Také znalost hospodářské strojovedy bývá od kulturního technika žádána“ (Hospodářský slovník naučný, redakce F. Sitenský, II, 1909, 722-723).

Přes snahu Vlastenecko-hospodářské společnosti (od r. 1873 Zemědělské rady) nedařilo se zajistit vždy náležitou úroveň těchto prací. Počínaje ale osmdesátými léty 19. stol. dochází postupně k zavedení systému – usnesením Zemského sněmu království českého ze dne 4. srpna 1883 byla zřízena Zemědělsko-technická kancelář jako oficiální garant veškeré činnosti na tomto úseku. Dne 30. června 1884 byl přijat tzv. meliorační zákon, jímž byl mimo jiné zřízen státní meliorační fond. V r. 1890 vzniká zvláštní oddělení meliorační při zemské bance. V následujícím roce bylo zřízeno meliorační oddělení při Vysoké škole technické v Praze, když před tím ve studijním roce 1883/84 vzniklo kulturně technické oddělení při Vysoké škole zemědělské ve Vídni (založené 1872). Postupně vznikají meliorační a vodní družstva, v r. 1906 Meliorační svaz pro království české atd.

Podle Antonína Němce, „chefinženýra technické kanceláře zemědělské rady v království českém“ odvodnění tehdy (1888) potřebovala asi „1/4 veškeré orné půdy, tj. asi 656 000 ha a asi 1/3 veškerých lučních ploch naší země to jest 172 500 ha mohla by se řádným odvodněním a příslušným zavodňováním značně zlepšiti“. Pozadu nezůstávala ani Morava: 12. ledna 1887 zřízena Kancelář pro melioraci půdy, později změněna na Zemský zemědělsko-technický úřad, za deset let vzniká Meliorační banka markrabství moravského, v r. 1901 je zřízen kulturně inženýrský odbor při německé technice v Brně, při české ve studijním roce 1908/09... Výměra pozemků určených k odvodnění se odhadovala na asi 250 000, výměra luk k zavodnění něco přes 50 000 ha atd.

Dával kondice i za svačinu

Do popsaného proudu událostí se dostává profesor František Bolech. Narodil se 16. ledna 1852 v Jaroměři v rodině váženého měšťana, majitele koželužny, který mimo jiné byl 18 let jaroměřským starostou. Studoval na reálkách v Rakovníku a v Praze.

V tomto období však jeho otce potkal totální neúspěch v podnikání a přišel o veškeré jmění. František studovat chtěl, s podporou rodiny však počítat nemohl. Zčásti pomohl příbuzný, hlavně však se protloukal sám. Vyučoval hudbě, dával kondice i z jiných předmětů. Jeho dlouholetý asistent Ing. Vítězslav Morávek, připomíná (1924) Bolechova slova, že učil nejednou „i za svačinu“. Vzдор těmto problémům dokončil nejen studia středoškolská, ale zdárně absolvoval i polytechnický ústav a dosáhl aprobace pro vyučování deskriptivní geometrie a matematiky na středních školách.

V r. 1873, ve svých 21 letech, nastupuje místo suplenta na reálném gymnáziu v Táboře. Po dvou letech složil zkoušky učitelské způsobilosti pro reálné školy a byl jmenován skutečným učitelem na Zemské vyšší reálné škole v Telči. Odtud v červnu 1876 přešel jako „hlavní učitel matematického oboru“ na učitelský ústav do Soběslavi. Po necelých dvou letech se stěhoval znovu, tentokrát už na svou „konečnou“ do Tábora. Zemský výbor ho v lednu 1878 jmenoval profesorem na tehdejší Královské české vyšší hospodářské a hospodářsko-průmyslové škole pro obor „nauk matematicko-technických“ (konkrétně např. v r. 1891 učil: „matematiku, geodasii, nauku o terrainu a o melioracích, hospodářské stavitelství a rýsování“).

S tábořskou školou prošel všemi změnami od sedmdesátých let 19. století až do dvacátých let století následujícího. Po vzniku Královské hospodářské akademie stal členem jejího pedagogického sboru. Patřil mezi nejuznávanější a také nejoblíbenější učitele. Poutavým a promyšleným výkladem dokázal získávat posluchače pro své náročné předměty. Jeden z jeho bývalých žáků dr. Ing. J. Trojan (1924) vzpomíná po letech, že profesor Bolech „hodně dával, ale také hodně žádal, ale nikdy ne zbytečně a nad malichernostmi dovedl zamhouřiti oko“.

Jeho postavení mezi kolegy potvrzuje všeobecná oblíbenost i jednoznačná opakovaná volba sborem profesorským do čela Akademie (od r. 1909, po odchodu ředitele Farského do penze, se ředitel (rektor) každým rokem volil). Jeho pověst záhy přesáhla hranice školy. Učitelská obec si ho vybrala za předsedu Jednoty učitelstva škol zemědělských v Čechách. Nepřetržitě v letech 1905–1921 stál v jejím čele a podílel se na mnoha závazných jednáních ve prospěch zemědělských škol a jejich učitelů. Delší dobu byl také předsedou redakční rady časopisu této organizace.

Po zrušení Hospodářské akademie řídil až do konce svého života agendu „dohasínajícího kdysi tak známého zemědělského učiliště“. Při tom ještě přednášel například v kurzu pro vzdělání učitelů lidových škol hospodářských ap. „Musila to být právě jen smrt, která ho odtrhla od činorodé práce“, píše V. Morávek. Po půl století nepřetržité práce ve školství, z toho 46 let v Táboře, 1. února 1924 v 72 letech umírá.

Průkopník „kulturní techniky“ v řadách zemědělských pedagogů

Táborská škola, která pod vedením ředitele Farského systematicky sledovala aktuální dění v zemědělství doma i za hranicemi, nemohla si nevšimnout zvýšeného ruchu v oblasti „kulturní techniky“. Na to poměrně promptně následovala snaha zajistit kvalifikovanou sílu pro rodící se nový předmět. Profesor Bolech v r. 1880 získal od zemského výboru stipendium, aby po dva roky studoval „kulturní techniku“ na Vysoké škole technické v Mnichově. Studia úspěšně dokončil, získal diplom inženýra a stal se tak prvním kvalifikovaným učitelem tohoto oboru u nás. Současně již v r. 1880, po náležitých poradách v pedagogickém sboru, se začal formovat nový předmět. Zároveň začalo intenzivní zajišťování nezbytných učebních pomůcek. Bolech o tom v r. 1891 s uznáním píše: „Péčí Vysocelavského výboru zemského a kuratoria školy naši rozmnoženy jsou za léta minulá pomůcky učebné kabinetu technického měrou nebývalou ve všech směrech. Vládní kabinet vedle mnohých strojův geometrických pro 4 čtyři účastníků v sbírkou modellův kulturně-technických, stavitelských, ba i pomůckami pro geometrii vůbec, zejména stereometrii...“

Po návratu ze studií profesor Bolech zpracoval na výzvu kuratoria podrobnou osnovu této nové nauky. V r. 1882/83 poprvé zavedeny „výklady o melioracích po stránce technické“. Obsah předmětu autor stručně charakterizuje: „Probírá se tu po krátkém úvodu o vzájemných poměrech vody a půdy potřebná část hydrografie a hydrometrie a vodního stavitelství se zřetelem ku potřebám hospodářův, hlavně pak odvodňování a zavodňování pozemkův i s náležitou sem částí strojnickou.“

Nová nauka nesmí být budována „na základě nehlubokém“

Profesor Bolech, jako první kvalifikovaný učitel tohoto oboru, se nezanedbatelně podílel na jeho obsahovém zaměření i na metodické a didaktické úrovni jeho výuky na středních školách. Dokládá to, mimo jiné, jeho stať nazvaná Nauky technické na středních školách hospodářských, kterou publikoval v Archivu zemědělském (roč. V, 1891, 154–161). Vychází nejen z teoretického studia, sledování zahraničních vzorů, ale už i z několikaleťtých vlastních zkušeností.

Zařazení tohoto nového předmětu představuje, podle něho, další rozšíření obsahové pestrosti učební látky na tomto typu škol. „Není snad jiné kategorie škol odborných, která by měla, hledě k různosti látky, úkol tak kombinovaný, jako ústavy hospodářské... Vymouti nelze snad žádný stupeň škol těchto, počínaje školou zimní a konče učením vysokým...“ Řešení na středních školách je proti školám vysokým, na nichž bylo možno zazna-

menat už určitou diferenciaci, o to složitější, poněvadž tyto setrvávají „pouze na jediném směru – hospodářském“. Nemá-li tato nová nauka, nauka o melioraci, jak říká „na základě nehlubokém budována býti, nemá-li nauka tato zůstat pouhou popelkou“, nutně vyžaduje „a) dobrého učitele, b) žáka aspoň prostředně nadaného, leč pilného, c) dobrých učebních pomůcek ku pracím praktickým, d) jistého minima učebních hodin předmětu vyměřených“.

Cílem pochopitelně není výchova „personálu kulturně technického“, ale „seznámiti nastávajícího hospodáře do té míry se zásadami praktické geometrie a kulturní techniky, aby aspoň jednodušší úlohy měření ploch a nivelování správně řešil, aby tam, kde poměry vodní rukou povolanější jsou upraveny, menší meliorační práce samostatně provést dovedl, aby tedy uměl na př. vykolíkovati a správně znivelovati strouhu odpadnou, strouhu přírodnou, položiti jednodušší systémy drenáží, kterážto práce u nás přecasto bývá podceňována a fušována, aby pozemek zmeliorovaný dovedl udržeti v náležitém stavu a pořádku; vedle toho pak, aby aspoň porozuměl i větším plánům melioračním po stránce technické atp.“.

V zimě, podle něho, je žádoucí odučit všechny základní teoretické kapitoly, nacvičit potřebné úkony s měřicími pomůckami a letní období pak důsledně věnovat praktickému výcviku v málopočetných skupinách („známet ústavy, např. v Německu, kde počet členův čtyř až na 4 jest redukován, a to ve prospěch účastníků i náradí“). Praktický výcvik musí trvat souvisle několik hodin („např. vždy jednou v témdni od jedné hodiny s poledne až do soumraku“). Jeho dosavadní zkušenosti mu potvrdily, že je to práce „tak zajímavá a poutavá, že byli jsme účastníky praxe mnohdy i po sedmé hodině žádání, aby práci se stanoviska již zaujatého směli dokončiti.“ Nelze zapomínat, že „také správné a přesné rýsování plánův vyměřených ploch jest naprostou nutností“.

Naprostou neúnosná se mu jeví stávající časová dotace předmětu. „Učitel musil by schopen býti zázrakův, aby tyto tak žádoucí a důležité vědomosti dovedl vštípit žákovi – v době celkem 35 hodin (!), které celé theorii na školách středních věnovány jsou“. Navrhuje zcela konkrétní úpravy učební osnovy, pro které „nalezl už souhlasu nejen v kulturně technických, leč i v učitelských kruzích“. Samozřejmě nezbytná se mu jeví i „dobrá kniha učebná“. Je si ale vědom, že její vydání je při tak malém počtu škol velmi problematické. Současně upozorňuje také na nutnost naučit žáky (i praktiky) takovéto knihy číst („Není to nechápavost, leč nezvyklost pročísti spis podobný s tužkou v ruce a archem papíru před sebou.“). Pro tábořské posluchače vydal své bohatě ilustrované přednášky z kulturní techniky (poprvé 1907, potom 1913).

Organizátor a hlavní učitel kočovných lukařských kurzů

Kromě pravidelné denní výuky stal se profesor Bolech organizátorem a také hlavním učitelem prázdninových kočovných kurzů pořádaných pod hlavičkou tábořské školy. Jejich „meliorační“ pozornost se soustřeďovala především na zlepšení poměrů

na lukách. Organizační statut a učební plán těchto běhů byl také jeho dílem.

V r. 1884 proběhl v Táboře pod jeho vedením první lukařský kurs. Počínaje r. 1887 byly jako „kočovné“ organizovány mimo Tábor (např. 1887 v Novém Bydžově, 1888 v Roudnici n. L., 1889 v Českých Budějovicích, 1890 v Písku, 1891 v Rakovníku...) Stojí za povšimnutí, že na tyto kurzy byla poskytována stipendia, a to z fondů zemských, okresních, spolkových i privátních (9 kurzů v letech 1884 až 1891 absolvovalo celkem 192 účastníků, z nichž plně dvě třetiny byli stipendisté). Celkem profesor Bolech vedl kolem 50 kurzů. (Byl dokonce pověřen Zemědělskou radou vypracovat plán meliorační školy, k realizaci ale nedošlo.)

Kočovné lukařské kurzy nebyly zdaleka jediným příspěvkem prof. Bolecha zemědělské praxi. Zúčastňoval se ochotně nejruznějších jednání, schůzí, přednášek, anket, sjezdů, týkajících se jeho oboru. Podílel se na přípravě i realizaci řady melioračních projektů, a to jak v městě samém, tak i v širokém okolí. Působil ve výboru i v pracovních komisích českého Melioračního svazu atd. Byl rovněž odborným přísežným znalcem z oboru lukařství, hydrotechniky a geodesie při krajském a okresním soudu Táboře.

Pro potřeby praxe zanechal také poměrně bohaté literární dílo, byť rozptýlené do časopiseckých článků a drobnějších spisů. Jejich náměty jsou čerpány z oblasti lukařství, meliorace, stavitelství i strojnictví. Hodně hesel zpracoval i pro Hospodářský slovník naučný. V této oblasti našel později zdatného spolupracovníka v Ing. Jindřichu Křivánkovi (*22. 12. 1861), od r. 1887 učitel střední hospodářské školy v Roudnici, o rok později řediteli hospodářské školy v Jindřichově Hradci. V letech 1897–1900 studoval na české kulturní technice v Praze a v r. 1906 se stal (na 27 let) ředitelem rolnicko-lukařské školy ve Vysokém Mýtě. V zastoupení profesora Bolecha řídil 8 měsíčních kurzů lukařských, několik dalších pořádal sám.

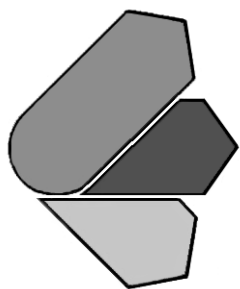
Bez profesora Bolecha se ani v „táborské hudbě“ nic nestalo

Vzdor tomu, že prof. Bolech byl profesně orientován na technické předměty, měl nadání i celoživotní nadšení pro kulturní činnost. Jeho vášní byla hudba. Byl výborným výkonným hudebníkem, uznávaným dirigentem i obětavým organizátorem. „Za posledních 40 let se bez Bolecha v hudbě v Táboře nic nestalo“, píše v r. 1924 Ing. Morávek. „Dělá to Bolech“ bylo nejlepším doporučením v této oblasti. Ve prospěch hudebního života byl schopen jakékoliv práce, „snad i hudebníkům nástroje a pulty nosit“. Tuto lásku si zachoval do posledních svých dnů. Ani na nemocničním lůžku nezapomínal na připravované oslavy Bedřicha Smetany ve městě. Člověk tohoto formátu se snad nemohl nadočkat všeobecné úcty a obliby. Několikrát již vzpomínaný Ing. Morávek, který s ním v roli asistenta sdílel posledních 15 let, končí svůj nekrolog: „Zeptej se, čtenáři, jeho spoluobčanů, kolegů a koho chceš, kdo jej znali, a neuslyšíš nic než dobré o profesoru Bolechovi.“

**Ing. Josef Rozman, CSc.
Moravská Třebová**

CONTENTS

National competition of students of agricultural schools in professional theoretical and practical skills	2
Life of the seniors at the University of the Third Age at Mendel University of Agriculture and Forestry in Brno	3
Europea International The Association of European Agricultural Higher and Secondary Schools	4
How to improve the training and education of students of forestry schools	5
Working seminar on labour qualifications	7
National system of qualifications Definition of the concept, national conference on the project, recognition of professional qualifications in the EU	8
Information service Representation of the European Commission in the Czech Republic	10
Young farmers „are heading“ for sustainable development Competition of students	11
National competition of students of agricultural schools Reactions to the competition	12
National competition of students of agricultural schools took place in Benešov this year	13
People are interested in the competition in driving skills Competition in tractor driving	14
Students from Podbořany won the Secondary-School Cup	15
Flora Olomouc Exhibition and our schools	15
Czech Agricultural Academy at Humpolec celebrates the 120th anniversary of its foundation ..	16
František Bolech Prominent personality of agricultural education	17

ÚZPI PRAHA

47816
ISSN 0044-3875

První číslo časopisu Zemědělská škola vyšlo v r. 1936. Časopis byl nejdříve volnou přílohou měsíčníku Zemědělský pokrok, brzy ale začal vycházet samostatně. V r. 1991 jeho vydávání převzaly zemědělské školy (všech stupňů) a některé vzdělávací instituce. I po rozdělení Československa zůstává časopis společným pojítkem zemědělského školství v České republice a ve Slovenské republice.

Od školního roku 2002/2003 se dohodl dosavadní vydavatel – Sdružení zemědělských, lesnických a potravinářských škol, rybářské školy a školních hospodářství – s Ústavem zemědělských a potravinářských informací Praha o poskytnutí práva vydávat časopis a používat titul Zemědělská škola – Pôdohospodárska škola. Vydávání časopisu se tak vrací do prostorů, odkud před 71 lety vyšlo první číslo Zemědělské školy, a kde také v tehdejších „Domě zemědělské osvěty“ sídlila redakce.

Časopis je určen pedagogickým pracovníkům i studentům, výzkumným a odborným pracovníkům, všem organizacím zabývajícím se zemědělským školstvím a vzděláváním i jednotlivcům působícím v oblasti tohoto zájmu.

**AGROINŠTITÚT
NITRA**

„ZNOJEMSKÝ HROZEN“, FESTIVAL O GASTRONOMII

zajímavá akce na začátku školního roku

Ve dnech 2.–6. 9. 2007 je ve znojemském kulturním kalendáři vyhrazeno místo pro Mezinárodní televizní a rozhlasový festival o gastronomii – **Znojemský hrozen**. V letošním roce se uskuteční již 9. ročník.

Mezi zajímavá soutěžní klání festivalu bude rozhodně i letos patřit sommelierská soutěž **Grand Prix Znojemský hrozen** a barmanská soutěž **Flairtrix** – příležitost pro žáky středních škol.

K doprovodným festivalovým programům náleží semináře, prezentační akce a výstavy, národní dny i koncerty.

www.znojemsky-hrozen.cz

Časopis vydávají

Ústav zemědělských a potravinářských informací, Slezská 7, 120 56 Praha 2
Agroinštitút, Akademická 4, 949 01 Nitra

Adresy redakcí

ÚZPI, Slezská 7, 120 56 Praha 2
tel.: 227 010 439, fax: 227 010 119, e-mail: krajickova@uzpi.cz

Redaktorka: Ing. Alena Krajíčková

Agroinštitút, Akademická 4, 949 01 Nitra
tel., fax: 037/791 02 24, e-mail: palenikova@agroinstitut.sk

Redaktorka: Ing. Gabriela Páleníková

www.agronavigator.cz

Časopis vychází desetkrát ročně (září – červen), cena jednoho výtisku je 15 Kč,
roční předplatné 150 Kč

Objednávky časopisu zajišťuje česká redakce a slovenská redakce na svých adresách
Sazba a tisk ÚZPI Praha

Redakční rada

Ing. Jaromír Beneš, Školní statek Opava;
PhDr. Radmila Dytrtová, CSc., IVP ČZU Praha;
Ing. Ludmila Gočálová, MZe ČR; Ing. Zorka Husová, NÚOV Praha; Ing. Břetislav Kábele, SOŠ České Budějovice; Ing. Jan Kot, ISS Cheb;
Ing. Ludmila Kováčiková, Agroinštitút Nitra;
Mgr. Drahomíra Kučírková, CSc., KPP SPU Nitra; PhDr. Dana Linhartová, CSc., ICV MZLU Brno; Ing. Tibor Masár, PhD., MP SR Bratislava;
Ing. Josef Matoušek, MZe ČR; Ing. Mária Múdra, ZSŠP Rakovice; prof. Ing. Milan Slavík, CSc., IVP ČZU Praha; PhDr. Pavel Sýkora, MZe ČR; Ing. Jan Vajs, Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora